DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 14 juni 2001 *

I mål C-368/00,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av L. Ström, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Konungariket Sverige, företrätt av A. Kruse, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: svenska.

angående en talan om fastställelse av att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 och artikel 6.1 i rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten (EGT L 31, 1976, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 3) genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kvaliteten på badvatten överensstämmer med gränsvärdena i detta direktiv och genom att inte uppfylla kraven avseende den minsta provtagningsfrekvens som anges i direktivet,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna J.-P. Puissochet och J.N. Cunha Rodrigues (referent),

generaladvokat: F.G. Jacobs,

justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 5 april 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 6 oktober 2000, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 6.1 i rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten (EGT L 31, 1976, s. 1, svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 3, nedan kallat direktivet) genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kvaliteten på badvatten överensstämmer med gränsvärdena i detta direktiv och genom att inte uppfylla kraven avseende den minsta provtagningsfrekvens som anges i direktivet.

2 I artikel 1.2 a i direktivet föreskrivs följande:

"I detta direktiv avses med

a) 'badvatten': allt rinnande eller stillastående sötvatten och havsvatten, i vilket

— badning är uttryckligen tillåten av de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat, eller

— badning inte är förbjuden och traditionellt utövas av ett stort antal badare."

3 Av artikel 3.1 i direktivet följer att "medlemsstaterna skall för alla badplatser eller för varje enskild badplats fastställa de värden som skall gälla för badvatten i fråga om de parametrar som anges i bilagan".

4 I artikel 3.2 i direktivet föreskrivs att "de värden som fastställs i enlighet med punkt 1 får inte vara mindre stränga än de som anges i kolumn I i bilagan". I bilagan till direktivet anges 19 parametrar och även obligatoriska gränsvärden och riktvärden för de flesta av dessa parametrar.

5 Av artikel 4.1 i direktivet följer att medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att kvaliteten på badvatten inom tio år efter anmälan av detta direktiv överensstämmer med de obligatoriska gränsvärden som fastställts i enlighet med artikel 3 i direktivet.

6 I artikel 6.1 i direktivet anges att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall utföra provtagningar med minst den frekvens som fastställts i bilagan. I

denna bilaga anges minsta provtagningsfrekvens samt analys- och kontrollmetod för var och en av de 19 parametrarna.

7 I artikel 13 i direktivet, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön (EGT L 377, s. 48; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 208) föreskrivs att medlemsstaterna varje år till kommissionen skall lämna en rapport om genomförandet av detta direktiv under året. Rapporten skall lämnas till kommissionen före utgången av året i fråga.

8 För Konungariket Sveriges del trädde direktivet i kraft den 1 januari 1995 genom artikel 2 i Akt om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EGT C 241, 1994, s. 21, och EGT L 1, 1995, s. 1).

9 De svenska myndigheterna har till kommissionen lämnat rapporter om genomförandet av direktivet för badsäsongerna 1995, 1996, 1997 och 1998. Kommissionen har på grundval av dessa rapporter kunnat konstatera flera brister vid tillämpningen av direktivet. Kommissionen underrättade, genom en formell underrättelse av den 4 augusti 1999, följaktligen den svenska regeringen om dess fördragsbrott och uppmanade denna stat att inkomma med yttrande i detta hänseende.

10 I sin skrivelse konstaterade kommissionen för det första att under badsäsongen 1995 överensstämde endast 44,8 procent av Sveriges havsbadplatser och 62,3 procent av Sveriges sötvattenbadplatser med de obligatoriska gränsvärdena

som anges i kolumn I i bilagan till direktivet. Under år 1996 uppgick dessa procentsatser till 55,8 procent respektive 62,7 procent, år 1997 till 71,6 procent respektive 54,4 procent och år 1998 till 84,9 procent respektive 74 procent. Kommissionen drog härav slutsatsen att Konungariket Sverige under år 1998 inte hade fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 4.1 i direktivet och inte vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att kvaliteten på badvatten senast den 1 januari 1995 överensstämmer med de gränsvärden som fastställts i enlighet med artikel 3 i direktivet.

11 För det andra påpekade kommissionen att år 1995 motsvarade inte de utförda provtagningarna den minsta provtagningsfrekvens som anges i direktivet vid 54,4 procent av havsbadplatserna och 37,4 procent av de svenska sötvattenbadplatserna. År 1996 var motsvarande siffror 42,2 procent respektive 36,7 procent, år 1997 uppgick dessa siffror till 10,5 procent respektive 21,3 procent och år 1998 till 10,3 procent respektive 23,2 procent. Kommissionen ansåg sålunda att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sin skyldighet enligt artikel 6.1 i direktivet genom att inte på vissa badplatser genomföra provtagningar enligt den minsta provtagningsfrekvens som anges i bilagan till direktivet.

12 Den svenska regeringen svarade genom en skrivelse av den 12 oktober 1999, i vilken den särskilt uppgav att den, den 7 oktober 1999, hade fattat ett beslut om att utarbeta ett handlingsprogram för att identifiera de åtgärder som, utöver redan vidtagna åtgärder, skulle behöva vidtas för att uppfylla de skyldigheter som följer av direktivet.

13 Eftersom kommissionen ansåg att de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att kvaliteten på badvatten överensstämmer med de obligatoriska gränsvärden som fastställts i direktivet inte hade vidtagits och att kravet på

minsta provtagningsfrekvens inte var uppfyllt, riktade den ett motiverat yttrande till Konungariket Sverige den 26 januari 2000. I detta yttrande gjorde kommissionen gällande att Konungariket Sverige har åsidosatt artiklarna 4.1 och 6.1 i direktivet och uppmanade denna stat att inom två månader från delgivningen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

14 De svenska myndigheterna svarade genom skrivelser av den 17 mars respektive den 26 maj 2000 och uppgav vilka åtgärder som den planerade att vidta för att säkerställa efterlevnaden av direktivet.

15 Kommissionen ansåg emellertid att underlåtenheten kvarstod och har därför väckt förevarande talan.

16 Konungariket Sverige har till sitt försvar anfört att de provtagningar som utförts under åren 1999 och 2000, med några få undantag, visar att kvaliteten på de svenska badvattnen överensstämmer med kraven i direktivet, men det har likväl medgivit ett åsidosättande av artikel 4.1 i direktivet. Konungariket Sverige har dessutom vad gäller provtagningsfrekvensen medgivit ett åsidosättande av artikel 6.1 i direktivet.

17 Domstolen konstaterar att enligt de uppgifter som kommit domstolen till handa, vilka inte har bestritts av de svenska myndigheterna, har inte de åtgärder vidtagits

som är nödvändiga för att kvaliteten på de svenska badvattnen skall överensstämma med de obligatoriska gränsvärden som anges i direktivet inom den frist som angivits i det motiverade yttrandet. Det skall dessutom fastställas att vid vissa badplatser har provtagningar inte utförts enligt den minsta provtagningsfrekvens som anges i direktivet och de svenska myndigheterna har inte inom den föreskrivna fristen i det motiverade yttrandet vidtagit några åtgärder för att avhjälpa situationen.

18 Det finns således anledning att fastställa att Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 6.1 i direktivet genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kvaliteten på badvatten överensstämmer med de obligatoriska gränsvärdena i detta direktiv och genom att inte uppfylla kraven avseende den minsta provtagningsfrekvens som anges i direktivet.

Rättegångskostnader

19 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Konungariket Sverige skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Konungariket Sverige har tappat målet, skall denna stat förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande dom:

1) **Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 6.1 i rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kvaliteten på badvatten överensstämmer med de obligatoriska gränsvärdena i detta direktiv och genom att inte uppfylla kraven avseende den minsta provtagningsfrekvens som anges i direktivet.**

2) **Konungariket Sverige skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Gulmann Puissochet Cunha Rodrigues

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 juni 2001.

R. Grass

Justitiesekreterare

C. Gulmann

Ordförande på tredje avdelningen